

William Scott-Elliot

LBRIS

We know
books

LEMURIA

●Lambodar
2026

CUPRINS

LBRIS

We know
books

Cuvânt-înainte / 3

Dovezi oferite de geologie și de
distribuția relativă a animalelor
și plantelor vii și dispărute / 4

Dovezi obținute din arhivele arhaice / 27

Durata probabilă a continentului
Lemuria / 29

Hărțile / 31

Reptilele și pădurile de pini / 38

Regnul uman / 43

Dimensiunea și consistența
corpului uman / 45

Organele vederii / 50

Descrierea omului lemurian / 53

Procese de reproducere / 57

Rasele Lemuriene care încă populează

Pământul / 64

Păcatul celor lipsiți de minte / 66

Originea maimuțelor pitecoide
și antropoide / 68

Originea limbajului / 70

Prima luare de viață / 72

Artele / 76

Învățătorii Rasei Lemuriene / 78

Artele au continuat / 83

Mari orașe și statui / 86

Religia / 88

Distrușgerea continentului / 89

Întemeierea Rasei Atlante / 96

O Confrerie de Inițiați / 99

DOVEZI OFERITE DE GEOLOGIE ȘI DE DISTRIBUIREA RELATIVĂ A ANIMALELOR ȘI PLANTELOR VII ȘI DISPĂRUTE

Este recunoscut în general de către știință că uscatul de la suprafața actuală a globului a fost cândva albia oceanului, iar ceea ce este acum albia oceanului a fost cândva uscat. Geologii au reușit în unele cazuri să identifice porțiunile exacte ale suprafeței Pământului unde au avut loc aceste scufundări și răsturnări; deși continentul pierdut Atlantida a primit până acum o recunoaștere insuficientă din partea lumii științifice, consensul general al opiniei a indicat de multă vreme existența la un anumit timp preistoric a unui vast continent sudic, căruia i-a fost dat numele de Lemuria.

„Istoria dezvoltării Pământului ne arată că distribuția uscatului și apei la suprafața sa este într-o continuă modificare. Ca urmare a schimbărilor geologice ale scoarței

terestre, pretutindeni au avut loc *ridicări* și *tasări* ale solului, uneori mai puternic marcate în anumite locuri, alteleori în altele. Chiar dacă se petrec într-un mod foarte lent în decursul secolelor, iar țărmul mării se ridică sau se scufundă cu numai câțiva centimetri, totuși au un efect considerabil în decursul perioadelor lungi de timp. Iar istoria Pământului nu a dus lipsă de perioade lungi, chiar incomensurabil de lungi. În timpul multelor milioane de ani, încă de când viața organică a existat pe Pământ, uscatul și apa s-au luptat perpetuu pentru supremație. Continentele și insulele s-au scufundat în mare și altele noi au apărut din adâncul ei. Lacurile și mările s-au ridicat și s-au uscat, noi bazine cu apă au apărut prin scufundarea pământului. Peninsulele au devenit insule, prin îngustarea zonei care le lega de continentul în curs de scufundare. Insulele unui arhipelag au devenit vârfulurile unui lanț muntos continuu, atunci când fundul mării lor s-a ridicat extrem de mult.

Astfel, Marea Mediterană a fost cândva o mare interioară, când în locul Strâmătorii Gibraltar un istm lega Africa de Spania. Anglia, chiar și în timpul istoriei mai recente a Pământului, când exista deja omul, a fost conectată și separată în mod repetat de continentul european. Ba chiar Europa și America de Nord au fost conectate direct. Marea Sudului a format la un moment dat un mare continent pacific, iar numeroasele insulițe care sunt împrăștiate acum acolo erau pur și simplu cele mai înalte vârfuri muntoase care străjuiau acel continent. Oceanul Indian a format un continent care se întindea de la Insulele Sonde, de-a lungul coastei sudice a Asiei, până la coasta de est a Africii. Acest mare continent al vremurilor trecute a fost numit Lemuria de către englezul Sclater (de la animalele asemănătoare maimuțelor care îl locuiau) și are totodată o mare importanță, pentru că este probabil leagănul rasei umane, în care este posibil să se fi dezvoltat pentru

prima dată maimuțele antropoide.¹ Dovada importantă oferită de Alfred Wallace cu ajutorul faptelor corologice – faptul că Arhipelagul Malaez actual este format în realitate din 2 diviziuni complet diferite – este extrem de interesantă. Diviziunea vestică (Arhipelagul Indo-Malaez), care cuprinde marile Insule Borneo, Java și Sumatra, a fost anterior conectată prin Malacca de continentul asiatic și probabil de continentul lemurian menționat. Diviziunea estică, pe de altă parte (Arhipelagul Austro-Malaez), care cuprinde Sulawesi, Insulele Moluce, Noua Guinee, Insulele Solomon etc., era anterior conectată direct cu Australia. Ambele diviziuni au fost anterior 2 continente separate de o strâmtoare, însă acum s-au scufundat în cea mai mare parte sub nivelul mării. Alfred Wallace, doar pe

¹ Ernst Haeckel are destul de mare dreptate în presupunerea că Lemuria a fost leagănul rasei umane așa cum există acum, însă omenirea nu s-a dezvoltat din maimuțe antropoide. Mai târziu vom face o referire la poziția pe care o ocupă cu adevărat maimuțele antropoide în Natură.

baza observațiilor sale corologice, a reușit în cea mai precisă manieră să determine poziția acestei foste strâmători, al cărei capăt sudic trece printre Bali și Lombok.

Astfel, de când există apă pe pământ, granițele apei și uscatului s-au modificat continuu și putem afirma că liniile de contur ale continentelor și insulelor nu au rămas exact la fel nici măcar o oră, poate niciun minut. Căci valurile se sparg perpetuu de marginile coastelor și orice ar pierde uscatul în aceste locuri ca întindere, câștigă în alte locuri prin acumularea de noroi, care apoi se condensează în piatră solidă și se ridică iarăși deasupra nivelului mării, ca pământ nou. Nimic nu poate fi mai eronat decât ideea unui contur ferm și neschimbat al continentelor noastre, așa cum ne este imprimat în tinerețe prin lecțiile defectuoase de geografie, care sunt lipsite de o bază geologică."²

² *History of Creation*, vol. 1, de Ernst Haeckel, 1876.

Numele Lemuria menționat mai sus a fost adoptat inițial de Sclater ca recunoaștere a faptului că pe acest continent s-au dezvoltat probabil animalele de tip lemuroid.

Alfred Russel Wallace scrie:

„Aceasta este fără îndoială o presupunere legitimă și foarte probabilă, fiind un exemplu al modului în care un studiu al distribuției geografice a animalelor ar putea să ne ajute să reconstruim geografia unei epoci trecute.

Acest continent reprezintă ceea ce a fost probabil o regiune zoologică primară, într-o anumită epocă geologică trecută; dar care anume a fost acea epocă și care au fost limitele regiunii, nu putem spune cu siguranță. Dacă ar fi să presupunem că aceasta cuprindea întreaga zonă locuită acum de animale lemuroide, ar fi necesar să o extindem dinspre Africa de Vest până la Birmania, China de Sud și Sulawesi, o zonă pe care este posibil să o fi ocupat odinioară.”³

³ *The Geographical Distribution of Animals – with a study of the relations of living and extinct Faunas as elucidating the past changes of the Earth's Surface*, vol. 1, de Alfred Russel Wallace, 1876.